

راهنمای آموزشی پیشگیری و کنترل

بیماری آسم

آسم یک بیماری التهابی مزمن و غیرواگیر ریه است. مزمن به این معنا که بیماری همیشه وجود دارد حتی زمانی که بیمار احساس ناخوشی ندارد. در این بیماری به دنبال واکنش راه های هوایی به عوامل محرك و حساسیت زا (آلرژیک)، وقایع زیر در راه های هوایی رخ می دهد.

- پوشش داخلی راه های هوایی متورم و ملتهد می گردد.
- ترشحات راه های هوایی (موکوس) زیاد می شود.
- عضلات اطراف راه های هوایی منقبض می گردد.

■ مجموع وقایع فوق موجب انسداد راه های هوایی شده و در نتیجه هوای کمتری از آنها عبور می کند و با سخت تر شدن عمل تنفس، علائم آسم به صورت سرفه، خس خس سینه و تنگی نفس بروز میکند.

هوای بهتر تنفس بهتر

روز جهانی آسم

دبستان دخترانه مروج سلامت
پویندگان رسالت دوره دوم

درمان داروئی آسم
برای درمان آسم از دو دسته اصلی دارویی استفاده می شود :

■ داروهای سریع الاثر
این داروها با شل کردن انقباض عضلات راه های هوایی سبب گشاد شدن راه های هوایی و در نتیجه کاهش یا رفع علائم آسم می شوند. زمان شروع اثر این داروها چند دقیقه است و در هنگام بروز اولین علایم تشیدی بیماری باید به کار روند. معروف ترین دارو از این گروه سالبوتامول می باشد.

■ داروهای کنترل کننده
خاصیت مشترک این دسته دارویی، اثرات ضد التهابی آنهاست و این راه علائم آسم را کاهش می دهند. این دسته دارویی باید روزانه، به طور منظم و برای طولانی مدت استفاده شوند. سرdestه این گروه از داروها استروئید ها هستند.

درمان آسم

آسم یک بیماری مزمن است و تاکنون راه حلی برای ریشه کن کردن آسم پیدا نشده است، ولی این بیماری را می توان به شکلی درمان و کنترل کرد که از بروز علائم و حملات آن پیشگیری شود. در صورت کنترل بیماری آسم می توان از زندگی مطبوعی برخوردار بود. باید دانست که علاوه بر درمان دارویی، پرهیز از عوامل محکم که سبب بدتر شدن آسم می شوند نیز بسیار مهم است.

اقدامات پیشگیرانه برای کنترل آسم

به منظور مقابله با هیره (مایت) موجود در گرد و خاک خانه ها باید بالش ها و تشك ها در پوشش هایی غیرقابل نفوذ (مشلا بلاستیکی) پیچیده شود و کلیه ملحفه ها هفته ای یک بار در آب داغ (۶۰ درجه سانتی گراد) شسته شده و در افتتاح خشک گردد. در صورت امکان از قالی به عنوان کف پوش استفاده نشود و سایل فراوان (اسباب بازی، مبلمان و ...) در داخل اتاق کودک نگهداری نشود و سطح رطوبت خانه کاهش یابد.

باید از نگهداری حیوانات خانگی در محیط داخل منزل خودداری شود و به هیچ وجه اجازه ورود این حیوانات به رختخواب داده نشود. از به کاربردن بالش یا تشك حاوی پر، پشم و کرک اجتناب شود. سوسک از عامل حساسیت زا است با روشهای مناسب در رفع این حیوان تلاش گردد.

از مصرف دخانیات و یا قرار گرفتن در معرض دود سیگار سایر افراد خودداری شود. همچنین اجازه سیگار کشیدن در خانه یا فضاهای بسته به هیچ کس داده نشود.

به هنگام آلودگی شدید هوا از خروج از منزل و خصوصاً ورزش در فضای آزاد اجتناب گردد. به منظور پیشگیری از آلودگی هوا داخل منزل از سوخت های بولوژیک نظیر چوب، فضولات و زباله استفاده نشود.

تغذیه انصاری با شیرمادر بخصوص در ۶ ماه اول زندگی خطر بروز آلرژی و آسم را کاهش می دهد. لذا برای پیشگیری از آسم بهتر است از شیرخشک استفاده نشود.

بعضی از بیماران مبتلا به آسم به بوهای تند مثل بوی رنگ و اسپری مو، عطر و ادوکلن، سفید کننده ها، جوهر نمک و ... واکنش نشان می دهند و باید از این عوامل محکم اجتناب کنند.

گرده های گیاهی موجود در فضا، اغلب سبب آسم و آلرژی های فصلی می شوند. درختانی مثل نارون، کاج، سپیدار، علوفه های هرس در فصول مختلف، مشکل ساز هستند. در فصل های گرده افسانی با استین درب و پنحره ها می توان از نفودگرده ها به اتفاق جلوگیری کرد.

روطوبت و گرمای سبب رشد قارچ ها و کپک های غذاهای بسته به شمار می روند. لذا باید قارچ ها از عوامل آلرژی زا در فضاهای بسته به شمار می روند. لذا باید محل های مروطوب (حمام، زیر زمین) مکرراً تمیز شوند.

علایم آسم

شایع ترین علائم آسم عبارتند از:

■ سرفه: سرفه بیماران آسمی اغلب در شب و اوایل صبح بدتر می شود و مانع خواب می گردد. ممکن است تک تک یا حمله ای باشد ولی اکثراً به مدت طولانی ادامه می یابد.

■ خس خس: خس خس عود کننده نیز از علائمی است که باید در صورت مشاهده، به آسم مشکوک شد.

■ تنگی نفس: وجود تنگی نفس نیز به عنوان یکی از علایم مشکوک به آسم نیاز به ارزیابی بیشتر دارد.

البته همه بیماران علائم فوق را به طور کامل ندارند و شدت و میزان علائم نیز در حالت های مختلف بیماری و در حمله آسم متفاوت است. همچنین ممکن است در بعضی از افراد، بیماری آسم همزمان با سایر اختلالات آلرژیک نظیر آلرژی بینی (عسطه مکرر، خارش، گرفتگی و آبریزش بینی) و یا آگزما (ضایعات پوستی خارش دار) دیده شود.

حمله آسم:

وقتی شدت علایم آسم از حد معمول بیشتر شود به آن حمله آسم اطلاق می گردد. حملات آسم شدت های متفاوتی دارند. بعضی از آنها می توانند آن قدر شدید باشند که سبب مرگ گردد.

علایم حمله آسم شدید عبارتند از:

■ تنگی نفس شدید، تنفس سریع، عرق سرد.

■ خس خس پیشرونده.

■ استفاده از عضلات فرعی تنفس

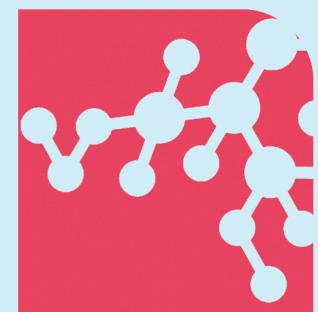
■ به صورت داخل کشیده شدن بوسیله سینه و عضلات بین دندنه ای.

■ ناتوانی در بیان حتی یک جمله.

■ افت سطح هوشیاری.

علل آسم

علل آسم

علت دقیق و اصلی آسم هنوز نامشخص است ولی نشان داده شده که اگر افراد خانواده ساقبه انواع بیماری های آلرژیک (اگرما، آلرژی بینی، آلرژی غذایی و آسم) را داشته باشند، احتمال بروز آسم در سایر افراد آن خانواده بیشتر می شود. همچنین تماس با بعضی از مواد حساسیت زا و محرک ممکن است سبب افزایش احتمال ابتلاء به آسم گردد. برخی افراد به دلیل تماس های شغلی ممکن است دچار آسم شوند (نظیر کارگران نانوایی، چوب بری، رنگ سازی،...) همچنین ممکن است بیماری آسم در افراد بدون سابقه آلرژی نیز رخدهد.

مهمترین عوامل محیطی که سبب بروز یا بدتر شدن آسم می گردند عبارتند از:

■ گرده های گل و گیاه، عوامل حساسیت زای حیوانات (پر، مو یا پوست)، قارچ ها و کپک، هیره (مایت) موجود در گرد و خاک خانه ها، سوسک و انواع حشرات، دود سیگار و سایر مواد دخانی (قیلان، پیپ و ...)، آلودگی هوا، تغییرات آب و هوا یی به خصوص هوای سرد و خشک، بوهای تند (نظیر بوی عطر و ادوکلن، آلانده های شیمیایی نظیر شوینده ها و حشره کش ها، تغییرات هیجانی شدید (گریه کردن، خنده دیدن شدید، استرس)، عفونتهای ویروسی (سرماخوردگی، آنفلوانزا و)، ورزش و فعالیت فیزیکی، داروها مانند آسپرین و برخی مسكن ها، مواد افزودنی در غذاها و آرژی های غذایی به ویژه در کودکان، عدم تغذیه با شیر مادر کمبود ویتامین D و چاقی.